

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.

Titel: Udrag fra To Tidsaldre

Citation: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: "Drøm og Virkelighed", i Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: *Drøm og Virkelighed*, udg. af Anni Broue ; Anne-Marie Mai , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1986, s. 93. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gyllem14val-shoot-idm139726069071984/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Drøm og Virkelighed

Landsmænd faldt ind i Choret, og deres »Aux armes, citoyens!» lød som et begejstrende Opraab til Kamp og Seier. Forunderlig gribende lød det sidste Vers, der blev sunget i Chor, i langsomt Tempo, som en Choral, og særdeles rørende var det at høre disse Mænd, der meere eller mindre havde lidt og endnu lede af Fædrelandets Ulykke, med en Inderlighed, man kunde kalde andægtig, at istemte dette »*Amour sacré de la patrie*», hvortil saamangen rædsom, og dog høi Erindring knyttede sig, f. Ex. Girondisternes Henrettelse, hvoraf tilsidst kun Een var tilbage for at ende dette sidste Vers af Hymnen, inden han fulgte sine 22 Ulykkes-Staldbrodre i den voldsomme Død.

Paa Grossererens Befaling var et Pianoforte bragt ind i Spisesalen, og paa Opfordring accompanerede Claudine Sangen paa dette Instrument. Efter Marsellaisen reiste Lusard sig fra Bordet og fremtog den ganske nye, i Paris netop udkomne *Chant de Victoire*, af *Chénier*. Han lagde den paa Nodestolen for Claudine, idet han tillige tog Plads ved Instrumentet. Hun spillede den hurtig igjennem, og nu lød fra Republicanernes begejstrede Bryst denne herlige Sang, der i digterisk Værd vistnok staar over Marsellaisen, og vel fortjente en bedre Slutningslinie i sit Omqvæd end det altfor vilde: »*Périssent les rois!*» Endnu den Dag idag vil denne med Republiken uddøde, pragtfulde Seiershymne, dersom man ved et sjældent Tilfælde træffer paa den, henrive Enhver, hvis Sind ikke er tillukket for Poesiens og Tonernes Magt; hvor meget større Virkning maatte den da ikke gjøre i huii Periode og i en Kreds som den her omtalte, hvor de Syngende begejstrede Tilhørerne, og Disses Enthusiasme opflammede de Syngende? En næsten magisk Virkning udøvede det Vers, der omtaler det franske Krigsskib *Le vengeur*. Den pompøse Begyndelse:

*Lève-toi! Sors des mers profondes,
Cadavre fumant du vengeur,*

fører allerede Tanken til den mørke Afgrund; og naar det siden hedder:

*D'où partent ces cris déchirans?
Quelles sont ces voix magnanimes?
Les voix des braves expirans
Qui chantent du fond des abîmes,*